Lietas arhīva Nr. K77-0518-23/30
ECLI:LV:RPT:2023:0111.11092089818.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2023.gada 11.janvārī

Rīgas pilsētas tiesa
tiesnese I.Sladzevska
piedaloties prokurorei S.Budovskai,
aizstāvei O.Rosovskai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 8, krimināllietu /pers. V/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. V/ tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu, šādos apstākļos:

2018.gada 12.martā ap plkst.16.00 /pers. V/ atrodoties dzīvoklī Nr./numurs/, /adrese/, pēc konflikta ar /pers. H/, aiz dusmām uz /pers. H/, tīši, apzinoties savu darbību kaitīgumu, nolūkā nodarīt nenoteiktu kaitējumu /pers. H/ veselībai un, pieļaujot dažāda smaguma miesas bojājumu nodarīšanas iespēju, ne mazāk kā vienu reizi iesita ar rokas dūri cietušajai /pers. H/ pa seju, ne mazāk kā vienu reizi iesita ar rokas dūri cietušajai /pers. H/ pa ķermeni, pēc kā viņa paklupa.

/pers. V/ vardarbīgo darbību rezultātā /pers. H/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: sejas sasitums ar sistu brūci augšlūpas gļotādā, zemādas asinsizplūdumi labā augšstilbā, abās ceļa locītavās un abos apakšstilbos, kreisās pēdas locītavā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa veselības traucējumus uz laiku no 7 līdz 21 dienām.

Ar savām darbībām /pers. V/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē /pers. V/ savu vainu celtajā apsūdzībā neatzina, neatzina arī cietušās /pers. H/ pieteiktās materiālā kaitējuma EUR 5000 apmērā un morālā kaitējuma EUR 5000 apmērā kompensācijas.

Tiesas sēdē /pers. V/ liecināja, ka viss sākās ar to, ka viņam piederēja divi dārzi, vienu dārziņu palūdza izmantot /pers. H/ vīrs, jo bieži iet makšķerēt, viņš piekrita. Pienāca laiks un viņam bija nepieciešams šis dārzs. /pers. H/ pēc tā uzreiz nākamajā dienā nodedzināja divas dārza mājiņas, tajā skaitā viņa dārza mājiņu. Par minēto faktu nav vērsies policijā. Pēc tam /pers. H/ aizgāja uz apsūdzētā otru dārzu, sāka lauzt žogu un visu pēc kārtas, tāpat mēģināja visu nodedzināt. Kopā ar policiju atrada pierādījumus - /pers. H/ dokumentus, receptes uz /pers. H/ vārda, ar kuriem viņa mēģināja aizdedzināt dārzu. Apsūdzētais trīs reizes sauca policiju par dārziņu demolēšanu. Pēc tam apsūdzētais palūdza sievu, lai viņa aizbrauc pie /pers. H/ un parunā kā sieviete ar sievieti, varbūt /pers. H/ pārtrauks demolēt viņa dārzus. Sieva piekrita, apsūdzētais kopā ar savu sievu /pers. N/ gāja pie /pers. H/ aprunāties. Pie kāpņu telpas apsūdzētais piesmēķēja cigareti, savukārt sieva kāpa augšā pa kāpnēm uz otro stāvu. Pēc kādām divām minūtēm uzkāpis arī uz otro stāvu un ieraudzīja, ka /pers. H/ ar abām rokām ieķērusies sievas matos un sievu nospiedusi uz ceļiem. Pieskrēja klāt /pers. H/, mēģināja viņas rokas izņemt no sievas matiem, kad tas izdevās, pagrūda /pers. H/ durvju virzienā. /pers. H/ aizlidoja un nokrita. Apsūdzētais pagriezās paskatīties uz sievu, vai viss kārtībā, pēkšņi /pers. H/ nez no kurienes bija paķērusi āmuru un iesita apsūdzētajam pa galvu paura apvidū. Arī āmuru apsūdzētais izrāva no /pers. H/ rokām. Pa to laiku apsūdzētajam sāka stipri tecēt asinis, tāpēc abi ar sievu aizgāja prom. Pēc tam piebrauca policija, kura apsūdzēto nogādāja uz slimnīcu un apsūdzētais uzrakstīja iesniegumu par notikušo. Pret /pers. H/ ir kriminālprocess par to, ka viņa apsūdzētajam nodarīja miesas bojājumus, iesita ar āmuru pa galvu. Tajā kriminālprocesā apsūdzētajam ir cietušā statuss. Gājiena pie /pers. H/ mērķis nebija nodarīt viņai miesas bojājumus, tikai parunāt, lai pārtrauc demolēt un dedzināt viņa dārzus. Nav sitis /pers. H/, tikai atbrīvoja /pers. H/ abas rokas no sievas matiem un nogrūda nost no sievas /pers. H/, pēc kā /pers. H/ nokrita, neatceras kādā veidā un ar kādu ķermeņa daļu. Arī sieva /pers. H/ nesita, jo sieva bija uz ceļiem un /pers. H/ viņu plēsa aiz matiem. Ne apsūdzētais, ne arī viņa sieva nav ņēmuši nekādas mantas no /pers. H/ dzīvokļa. Notikumam nebija liecinieku, bija tikai trijatā. Neatceras cik reizes /pers. H/ viņam iesita pa galvu, bet, iespējams, ka divas reizes, labi, ka viņš tajā brīdī bija cepurē, savādāk /pers. H/ pārcirstu ar āmura aso malu viņam galvaskausu. Nezina, kādā veidā /pers. H/ ieguva apsūdzībā norādītos miesas bojājumus, iespējams, ka, krītot kaut ko atsita, bet īsti nezina. Apsūdzētais ar sievu Natalju bija iegājuši /pers. H/ dzīvoklī, jo bija izcēlies konflikts. Apsūdzētais nebija paņēmis līdzi nekādu priekšmetu, bija mērķis aiziet parunāties, nevis sist. Nezina, kāpēc /pers. H/ bija uzplēsta lūpa, iespējams laikā, kad viņš mēģināja /pers. H/ atņemt āmuru, nejauši aizķēra, to nenoliedz. Apsūdzētais pirmais neuzbruka /pers. H/, kad viņš piegāja pie /pers. H/ dzīvokļa, jau /pers. H/ turēja ar abām rokām /pers. N/ matus, nospiestu uz ceļiem. Pirmā /pers. H/ dzīvoklī iegāja Natalja, jo pats bija lejā, smēķēja cigareti, ieradās vēlāk. Ātro palīdzību izsauca kaimiņi. Sieva pēc notikuma visu laiku bija kopā ar apsūdzēto. Policiju, nezina, kas izsauca, iespējams, ka kaimiņi, jo /pers. H/ kliedza un dauzījās pie svešām durvīm (1.sējuma lietas 174.lapa).

/pers. V/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2018.gada 12.martā liecināja, ka 2018.gada 12.martā ap plkst.16:20 viņam ar paziņu /pers. H/ dzīvoklī pēc adreses /adrese A/, kur dzīvo /pers. H/, notika konflikts, kura rezultātā /pers. H/ ar āmuru iesita viņam pa galvu, ar nagiem saskrāpēja seju, viņš atgrūda Natalju, viņa nokrita koridorā uz grīdas, viņš aizgāja no Natālijas dzīvokļa. Lūdz uzsākt administratīvo lietvedību un nosūtīt viņu uz tiesu medicīnisko ekspertīzi. Vēlas būt par cietušo (1.sējuma lietas 9.lapa).

/pers. V/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2018.gada 6.decembrī liecināja, ka 2018.gada 12.martā viņš kopā ar sievu /pers.N/atnāca pie /pers. H/, lai ar viņu aprunātos, jo /pers. H/ kaitē apsūdzētā īpašumam, piemēram, /vieta/rajonā, pēc viņa ieskata, /pers. H/ mēģināja aizdedzināt viņa dārza mājiņas žogu. Kad abi atnāca pie /pers. H/, dzīvoklī bija atvērtas durvis, abi iegāja, jo pati /pers. H/ stāvēja uz sliekšņa, no viņas gāja prom namdaris, kurš viņai, acīmredzot, remontēja durvis. Dzīvoklī apsūdzētais ar sievu iegāja bez /pers. H/ atļaujas, gribēja parunāt. Dzīvokļa atslēgas viņš nav ņēmis no vīrieša, kurš remontēja atslēgu. Apsūdzētais redzēja, kā vīrietis jau gāja prom no dzīvokļa, taču neredzēja, kā viņš /pers. H/ atdeva atslēgas. Abi iegāja dzīvoklī un /pers. H/ uzreiz neko nesakot, ar rokām ieķērās apsūdzētā sievas matos, tas viss notika blakus ieejas durvīm. Apsūdzētais steidzās palīgā sievai un

satvēra aiz matiem /pers. H/, mēģināja atbrīvot /pers. H/ no sievas matiem, apsūdzētajam tas izdevās un /pers. H/ atgrūda malā. Tajā brīdī /pers. H/ nokrita uz grīdas, varbūt šajā brīdī viņa atsita nāsis krītot pret durvīm. Pēc tam /pers. H/ ātri piecēlās, no kaut kurienes viņai rokās parādījās āmurs, ar kuru viņa apsūdzētajam iesita pa galvu. Apsūdzētais satvēra viņu aiz rokas un paņēma no viņas āmuru. Apsūdzētā sieva satvēra apsūdzēto, jo apsūdzētajam no rētas stipri tecēja asinis un abi uzreiz gāja prom no dzīvokļa. Apsūdzētā sieva nepiedalījās šajā burziņā. /pers. H/ viņu vairāk neraustīja aiz matiem un sieva nekrita uz ceļiem. Pilnībā noliedz, ka it kā apsūdzētais /pers. H/ izdarīja 10-15 sitienus pa seju ar dūrēm, tāpat nesita viņai ar āmuru, nesēja viņu. Apsūdzētā sieva nesēja /pers. H/ ar siksnu, apsūdzētais nesita /pers. H/ ar kājām pa ķermeni. Atzīst, ka pagrūda /pers. H/, aizstāvot savu sievu un, iespējams, /pers. H/ varēja iegūt savus miesas bojājumus tajā dienā. Atzīst, ka nodarīja /pers. H/ miesas bojājumus (1.sējuma lietas 77.-78.lapa).

/pers. V/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2019.gada 1.aprīlī liecināja, ka apsūdzētā sieva pienāca pie durvīm pie /pers. H/ pirmā. /pers. H/ dzīvoklis atrodas kāpņu telpas otrajā stāvā. Apsūdzētais iegāja kāpņu telpā ne uzreiz, pirmā iegāja sieva, apsūdzētais aizkavējās pie ieejas kāpņu telpā. Kad ienāca kāpņu telpā un uzkāpa otrajā stāvā, ieraudzīja, ka dzīvokļa Nr./numurs/ durvis ir atvērtas un apsūdzētā sieva stāv uz dzīvokļa sliekšņa iekšpus dzīvoklī, bet /pers. H/ viņu tur ar abām rokām aiz matiem un mēģina noliekt pie grīdas un sieva šajā brīdī nolaidās uz ceļiem. Apsūdzētais pieskrēja un satvēra /pers. H/ aiz abām rokām, cenšoties atvērt /pers. H/ plaukstas, kura spēcīgi turējās aiz apsūdzētā sievas matiem. Kad apsūdzētais atvēra /pers. H/ plaukstas, tad atgrūda viņu sāņus no sievas. Pēc tam /pers. H/ satvēra āmuru un iesita apsūdzētajam pa galvu paura rajonā. Negribēja nodarīt /pers. H/ miesas bojājumus, gribēja tikai viņu atgrūst no sievas. Uzturēja agrāk sniegtās liecības, taču papildus precizēja, tos momentus, kurus neatcerējās dienā, kad viņu nopratināja agrāk. Tāpat negribēja ielauzties /pers. H/ dzīvoklī, tā sanāca, kad gribējis no viņas darbībām izglābt savu sievu Natāliju. Savu vainu nesankcionētā iekļūšanā svešā dzīvoklī neatzīst, taču atzīst miesas bojājumu nodarīšanu aiz neuzmanības. Ja aizstāvot savu sievu, nodarījis kaut kādus miesas bojājumus /pers. H/, tad tas nebija ar nolūku. Dzīvoklī apsūdzētais netaisījās iet bez saimnieces atļaujas, bet bija spriests ienākt /pers. H/ dzīvoklī, jo tieši tur /pers. H/ uzbruka viņa sievai (1.sējuma lietas 87.-88.lapa).

/pers. V/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2020.gada 13.februārī liecināja, ka savu vainu pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas neatzīst, iepriekšējās liecības uztur pilnībā, vairāk papildināt nevēlas (1.sējuma lietas 128.lapa).

Kaut apsūdzētais /pers. V/ savu vainu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas neatzina, tā pierādīta ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem un spriedumā analizētiem pierādījumiem.

Tiesas sēdē cietusī /pers. H/ liecināja, ka 2018.gada 12.martā bija norunāta tikšanās plkst.15:00 ar meistaru, kurš nomainīja ārdurvīm atslēgu. Pēc tam, kad meistars pabeidza mainīt atslēgu, pēkšņi no pirmā stāva uzskrēja sieviete un vīrietis, ieskrēja viņas dzīvoklī. Vīrietis izrāva no meistara rokām viņas dzīvokļa jaunās atslēgas. Tad iegrūda cietušo virtuvē. Nolaida acis uz leju un ieraudzīja uz apakšējā plaukta āmuru. Ņemot vērā, ka uzbrucēji bija divi, viņa nobijās un vīrietim iesita ar āmuru pa galvu. Sieviete stāvēja durvīs un sāka kliegt. Cietušajai abi divi centās atņemt āmuru, ko cietušā atdeva vīrietim. Cietusī uzreiz aizmuka uz istabu, vīrietis paskatījās uz sievieti un pēc tam abi sāka sist cietušo. Kaut kādā brīdī cietusī paķēra sievieti aiz viņas garajiem rudajiem matiem un nospieda pret grīdu. Sieviete šausmīgi kliedza, kad viņa pārtrauca kliegt, cietusī atlaida sievietes matus. Pēc tam vīrietis piegāja pie cietušās un sāka viņu sist, viņam līdzi bija kaut kāds metāls, iespējams, kastete. Viņš sita viņai pa seju vairākas reizes 8-9, pēc kā cietušajai pa lūpu sāka tecēt asinis. Asinis sāka tecēt arvien stiprāk, kā recekļiem, nācās pat no mutes spļaut ārā asinis. Vēlāk cietusī atslēdzās, bet juta, ka abi turpina cietušo sist. Kad viņa atjēdzās, saprata, ka viņai mugurā nav drēbju, ir plikas kājas, jo abi uzbrucēji noģērba viņu, satīrīja visas asinis. Ārsti teica, ka bija atslēgusies kādu stundu. Sieviete uzvēlās virsū cietušajai ar visu savu ķermeņa masu un sēja kopā kājas, cietusī centās izrauties, nevarēja pakustēties, jo rokas bija sasietas, tādēļ sāka sievieti sist ar kājām. Sievietei tas apnika, tādēļ sasēja cietušajai kājas. Tad sieviete sāka rakņāties pa cietušās sekciju. Cietusī gulēja uz grīdas uz sāniem, vīrietis ar saviem apaviem un kājām turpināja sist cietušo pa rokām un visu ķermeni, cietusī ar rokām centās pasargāt vēderu. Sitieni bija ap 30. Cietušajai bija liela hematoma uz krūtīm un pie vēdera nevarēja pieskarties. Tad cietusī rāpojot centās virzīties durvju virzienā, lai aizmuktu no uzbrucējiem, bet viņi turpināja viņu sist. Cietušajai uz kājas bija liela hematoma. Centās cietusī pieturēties pie durvju roktura, taču abi taisīja ciet durvis, sakot, ka atstās cietušo vienu pašu dzīvoklī un ieslēgs. Sievietei apnika visu laiku turēt durvis un viņa aizgāja prom, pēc kā cietusī atvēra durvis un aizmuka lejā pa kāpnēm. Vīrietis skrēja pakaļ cietušajai, savukārt sieviete palika dzīvoklī, lai aplaupītu. Kad cietusī uzkāpa atpakaļ uz savu dzīvokli, ieraudzīja, ka sieviete bija salaupījusi kaut kādas mantas, kuras turēja rokās. Tad tā sieviete ātri skrēja prom tā, ka salauza durvju dekoratīvos paneļus. Pēc tam cietusī nolaidās uz pirmo stāvu aizgāja uz 16.dzīvokli, kurā atradās nelegālais alkohola punkts, kaut kāds kaimiņš izsauca ātro palīdzību. Ātrā palīdzība aizveda cietušo uz slimnīcu. Atgriezās mājās tajā pašā dienā, nevarēja pakustināt rokas, kājas, ļoti sāpēja galva. Nākamajā dienā vispār nevarēja pieceltіes no gultas. Gulēja ilgu laiku, bija pat paralizēta. Ik pa laikam zaudēja samaņu, mājās bija viena pati, neviens viņai nepalīdzēja. Tagad ir problēmas ar sirdi, aizraujas elpa, pat nevar uzģērbt zeķes. Sāpes pa visu ķermeni, pat tagad pēc diviem gadiem viss sāp. Pirms uzbrukuma, cietusī bijusi pilnīgi vesela. Tagad ir greizs mugurkauls, nesen tika uztaisīta mugurkaula datortomogrāfija, kura rezultāti nav labi, turpmāk cietušo gaida invalīdu krēsls. Brīžiem nevar pastaigāt. Pēc uzbrukuma, cietušajai bija amnēzija, ārsts teica, ka nepieciešams pus gads, lai atietu no tā, tagad pakāpeniski cietusī visu sāk atcerēties, tāpēc ilgi policijā nebija rakstījusi iesniegumu, jo vēlējās pareizi iesniegumā atspoguļot notikumus. Cietušajai bija grūti domāt, jaucās domas. Visa rezultātā, cietušajai bieži ir atmiņas zudumi, neatceras, kur dodas, tāpat cilvēki teikuši, ka bieži esot kritusi ģīborī, pat sabiedriskajā transportā. Pieteica morālā kaitējuma kompensāciju EUR 5000 un materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 5000. Iesniegtie čeki apstiprina cietušās medicīnisko manipulāciju izdevumus. Morālais kaitējums ir par to, ka tika aplaupīts dzīvoklis, par ko nav saukts pie atbildības, tāpat cietušajai tika radītas morālās ciešanas, ko novērtē EUR 5000 apmērā, jo agrāk bija pilnīgi vesela, pēc notikuma pilnīgi slima, turpmāk draud invaliditāte. Pašlaik nav piešķirta invaliditāte (1.sējuma lietas 163.lapa).

Lieciniece/pers. N/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2018.gada 7.decembrī liecināja, ka 2018.gada 12.martā viņa kopā ar vīru /pers. V/ atnāca pie /pers. H/ parunāt par viņu īpašuma bojāšanu, bet precīzāk par žoga aizdedzināšanu mazdārziņā. Par šo faktu uzsākts kriminālprocess un ir liecinieks, ka tieši /pers. H/ aizdedzināja žogu. Kad viņa ar /pers. V/ pienāca pie durvīm, tad pie tām ieraudzīja /pers. H/. No durvīm gāja prom kaut kāds vīrietis, tas, visdrīzāk, bija cilvēks, kurš /pers. H/ remontēja durvis. Kad viņa pienāca pie /pers. H/, /pers. H/ sāka teikt, ka /pers. H/ vajag izremontēt durvis. /pers. H/ iegāja dzīvoklī un viņa pārkāpa /pers. H/ dzīvokļa slieksni, jo gribēja parunāt. Taču pēkšņi /pers. H/ ar spēku ieķērās ar rokām viņai matos, viņa centās nogrūst /pers. H/ rokas no sevis, taču tas neizdevās. Pie tam /pers. H/ neko nerunāja, bet vienkārši spēcīgi turēja viņu aiz matiem. Pieskrēja viņas vīrs un satvēra /pers. H/ aiz rokas, centās atvilkt no viņas, precīzāk, /pers. H/ rokas atraut no viņas matiem, kaut kādā brīdī viņam tas izdevās. Naida uzplūdā, laikam, viņas vīrs /pers. H/ pagrūda malā, /pers. H/ atsitās ap stūri, laikam. /pers. H/ ātri uzleca kājās un satvēra āmuru, kur /pers. H/ to paņēma, nesaprata. Ar šo āmuru /pers. H/ iesita viņas vīram pa galvu paura apvidū, bija ļoti daudz asinis. /pers. V/ izrāva no /pers. H/ rokām āmuru un laikam atmeta malā. Viņa atradās stiprā šokā no notikušā un redzot asinis. Viņa ar vīru uzreiz aizgāja prom no šī dzīvokļa un vairāk tur neatgriezās. Papildināja, ka /pers. H/ ar tādu spēku turēja viņu aiz matiem, ka bija ļoti sāpīgi un viņa no sāpēm nolaidās uz ceļiem. Viņas vīram ļoti stipri tecēja asinis un, kad Vasilijs ņēma nost āmuru no /pers. H/ rokām, /pers. H/ sasmērējās pie viņa drēbēm, kas bija asinīs, asinis uz sejas pašai /pers. H/ no kritiena pret stūri nebija (1.sējuma lietas 55.-56.lapa).

Lieciniece/pers. N/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2019.gada 1.aprīlī liecināja, ka uztur iepriekš sniegtās liecības, kuras sniegusi liecinieka statusā 2018.gada 7.decembrī. Papildus liecināja, ka viņa iegāja kāpņu telpā pirmā, viņas vīrs /pers. V/ aizkavējās pie kāpņu telpas ieejas, iespējams, smēķēja. Viņa uzkāpa otrajā stāvā un pienāca pie dzīvokļa Nr./numurs/, durvis bija pievērtas uz pusi, iekšpusē pie durvīm bija redzama sieviete. Viņa pajautāja

sievietei vai drīkst ienākt, paskaidrojot, ka grib parunāt par sabojāto žogu mazdārziņā. /pers. H/ viņai atbildēja, ka šodien viņu mazdārziņā nav bijusi un sāka iet malā no durvīm. Viņa sāka teikt, pagaidiet, pagaidiet, uz ko /pers. H/ pēkšņi satvēra viņu ar abām rokām aiz matiem, ievelkot viņu savā dzīvokļa koridorā un sāka viņu liekt pie grīdas. /pers. H/ viņu turēja tik stipri, ka no sāpēm viņa nolaidās uz ceļiem. Tajā brīdī pie viņām pieskrēja viņas vīrs /pers.V/un satvēra /pers. H/ aiz abām rokām, centās atbrīvot /pers. H/ rokas no viņas matiem. Kad viņam tas izdevās, viņš /pers. H/ atgrūda no viņas. Viņa nenodarīja nekādus miesas bojājumus /pers. H/, arī viņas vīrs /pers. H/ nesita un nenodarīja miesas bojājumus. Vienīgais, kas varēja notikt, /pers. H/ varēja sasisties, kad viņas vīrs /pers. H/ atgrūda no viņas. Uzreiz viņa neatcerējās visas notikušā detaļas, taču labi apdomājot, atmiņā atjaunoja visu notikumu ķēdi tajā datumā (1.sējuma lietas 63.-64.lapa).

Liecinieks/pers. L/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2019.gada 28.martā liecināja, ka viņam palūdza izremontēt atslēgu pēc adreses /adrese B/. Atnāca pēc šīs adreses kopā ar vecu sievieti, dzīvokļa saimnieci, kā viņu sauc, neatceras. Apskatījās atslēgu, aizgāja nopirkt jaunu, pēc tam ielika durvīs. Pārbaudīja vai jaunā atslēga strādā, pēc tam sievietei atdeva atslēgas. Sieviete iegāja savā dzīvoklī, aizvēra durvis, bet viņš aizgāja pa savām darīšanām. Kamēr remontēja šīs dzīvokļa durvis, tas ir, atslēgu, neviens pie šīs vecās sievietes nenāca, neviens viņam neņēma nost atslēgas no viņas dzīvokļa. Tāpat kāpa lejā pa kāpnēm un, izejot uz ielas no kāpņu telpas, nevienu neredzēja, konkrēti neredzēja ne vīrieti, ne sievieti. Vairāk par šo faktu neko papildināt nevar (1.sējuma lietas 99.lapa).

Liecinieks/pers. L/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2019.gada 13.decembrī liecināja, ka nav pazīstams ar /pers. N/ un /pers. V/. Kad apskatījās vecās sievietes durvis, tad konstatēja, ka atslēgas mēlīte nedaudz saliekta un tādēļ slikti aizveras durvis. Pēc tā, kad ielika atslēgas, kopā ar veco sievieti pārbaudīja, kā darbojas jaunā atslēga un viņa iegāja dzīvoklī, viņš dzirdēja, kā viņa aizvēra durvis ar atslēgu, noskanēja tam raksturīga skaņa. Nevienu neredzēja, kamēr remontēja durvis vecajai sievietei, neviens negāja garām. Liecību sniegšanas laikā atpazīšanai bija uzrādītas vīrieša un sievietes fotogrāfijas, starp kurām nevienu neatpazina (1.sējuma lietas 107.lapa).

No Valsts policijas /nosaukums/ inspektores Valsts amatpersona 2018.gada 29.jūnija lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā Nr./numurs/ redzams, ka nolemts izbeigt administratīvo lietvedību pret /pers. V/ un /pers. N/. Materiālus no administratīvās lietvedības ENZ- /numurs/pievienot Krimināļprocesam Nr./numurs/(1.sējuma lietas 2.lapa).

No 2018.gada 12.marta telefonogrammas redzams, ka 2018.gada 12.martā plkst.18:17 Valsts policijas /nosaukums/tika saņemta informācijas par to, ka Neatliekamās medicīniskās palīdzības /numurs/.brigāde, ārsts /uzvārds/, nogādāja no /adrese/, /pers. H/ uz Rīgas Austrumu slimnīcu ar sākotnējo diagnozi - galvas smadzeņu satricinājums, deguna sasitums, sista brūce augšlūpā, labās puses ribu sasitums. Cietusī tika atlaista no slimnīcas (1.sējuma lietas 5.lapa).

No Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra 2018.gada 31.maija eksperta atzinuma (dzīvas personas tiesu medicīniskā ekspertīze) Nr./numurs/ redzams, ka /pers. H/ konstatēti šādi miesas bojājumi: sejas sasitums ar sistu brūci augšlūpas gļotādā; zemādas asinsizplūdumi labā augšstilbā, abās ceļa locītavās un abos apakšstilbos, kreisās pēdas locītavā. Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2018.gada 12.martā cieta, trula priekšmeta (-u) iedarbības rezultātā, lēmumā norādītos apstākļos, un kopumā pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgu veselības traucējumu no 7 līdz 21 dienai. Diagnozi "Kreisās puses krūšu kurvja sasitums", novērtējot miesas bojājumu smaguma pakāpi, neņem vērā, jo tā neapstiprinās ar ārējiem miesas bojājumiem šajā apvidū un radioloģisko izmeklējumu rezultātiem (saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 3. pielikuma "Kritēriji miesas bojājumu smaguma pakāpes noteikšanai" 5.punktu: "Nosakot miesas bojājumu smaguma pakāpi, eksperts vadās tikai pēc objektīviem datiem, neņemot vērā visu veselības traucējuma laiku, ja tas nav pamatots ar miesas bojājumu raksturu (1.sējuma lietas 18.-19.lapa).

No Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra 2018.gada 1.novembra eksperta atzinuma (dzīvas personas papildus tiesu medicīniskā ekspertīze) Nr./numurs/ redzams, ka /pers. H/ konstatēti šādi miesas bojājumi: sejas sasitums ar sistu brūci augšlūpas gļotādā; zemādas asinsizplūdumi labā augšstilbā, abās ceļa locītavās un abos apakšstilbos, kreisās pēdas locītavā. Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2018. gada 12. martā cieta, trula priekšmeta (-u) iedarbības rezultātā lēmumā norādītajos apstākļos, un kopumā pēc sava rakstura pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgu veselības traucējumu no 7 līdz 21 dienai. Diagnozi "Kreisās puses krūšu kurvja sasitums", novērtējot miesas bojājumu smaguma pakāpi, neņem vērā, jo tā neapstiprinās ar ārējiem miesas bojājumiem šajā apvidū un radioloģisko izmeklējumu rezultātiem (saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 3.pielikuma "Kritēriji miesas bojājumu smaguma pakāpes noteikšanai" 5.punktu: "Nosakot miesas bojājumu smaguma pakāpi, eksperts vadās tikai pēc objektīviem datiem, neņemot vērā visu veselības traucējuma laiku, ja tas nav pamatots ar miesas bojājumu raksturu."). Ārstēšanās laiku virs 21 dienas, novērtējot miesas bojājumu smaguma pakāpi, neņem vērā, jo tas neatbilst traumas raksturam un saistīts ar agrāko saslimšanu (mugurkaula jostas daļas deformējoša spondiloze, spondiloartroze, abu pleca locītavu, abu lāpstiņas un atslēgas kaula locītavu deformējoša osteoartroze, bronhiālā astma, osteoporoze) paasinājumu (saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 3.pielikuma "Kritēriji miesas bojājumu smaguma pakāpes noteikšanai" 6.punktu: "Agrāko slimību vai veselības traucējumu paasināšanās pēc miesas bojājumu nodarīšanas, kā arī miesas bojājumu komplikācijas, kas radušās gadījuma apstākļu, organisma individuālo īpatnību vai ārstēšanās kļūdu rezultātā, nav pamats miesas bojājumu smaguma pakāpes paaugstināšanai (1.sējuma lietas 31.-32.lapa).

Izvērtējot lietā savāktos un spriedumā analizētos pierādījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. V/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, ir pierādīta pilnībā.

Minētie pierādījumi veido vienotu un loģisku pierādījumu virkni, kas pilnībā apstiprina /pers. V/ inkriminēto darbību izdarīšanu. Pierādījumi iegūti pirmstiesas procesa laikā un pārbaudīti, ievērojot Krimināļprocesa likuma prasības, tiesai nav pamata apšaubīt pierādījumu ticamību, attiecināmību un pieļaujamību.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, neatzina, /pers. V/ vaina pilnībā pierādīta ar spriedumā analizētiem pierādījumiem, kur visi uzskaitītie pierādījumi veido noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas kopainu.

Cietusī/pers. H/, lieciniece /pers. N/ un pats apsūdzētais liecināja, ka starp apsūdzēto un cietušo bija izcēlies konflikts.

Apsūdzētais liecināja, ka nav nodarījis cietušajai miesas bojājumus, bet liecināja, ka pagrūdis cietušo un pieļauj, ka cietusī krītot kaut ko atsita.

Tiesa uzskata, ka ar cietušajai veiktajām ekspertīzēm pierādīts, ka /pers. V/ darbību rezultātā /pers. H/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: sejas sasitums ar sistu brūci augšlūpas gļotādā, zemādas asinsizplūdumi labā augšstilbā, abās ceļa locītavās un abos apakšstilbos, kreisās pēdas locītavā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa veselības traucējumus uz laiku no 7 līdz 21 dienām.

Vērtējot cietušās, liecinieku un apsūdzētā liecības, kā arī ekspertu atzinumos secināto, tiesa uzskata, ka ir pierādīts, ka 2018.gada 12.martā ap plkst.16.00 /pers. V/ atrodoties dzīvoklī Nr./numurs/, /adrese/, pēc konflikta ar /pers. H/, aiz dusmām uz /pers. H/, tīši, apzinoties savu darbību kaitīgumu, nolūkā nodarīt nenoteiktu kaitējumu /pers. H/ veselībai un, pieļaujot dažāda smaguma miesas bojājumu nodarīšanas iespēju, ne mazāk kā vienu reizi iesita ar rokas dūri cietušajai /pers. H/ pa seju, ne mazāk kā vienu reizi iesita ar rokas dūri cietušajai /pers. H/ pa ķermeni, pēc kā viņa paklupa, tas ir, /pers. V/ tīši nodarīja /pers. H/ vieglus miesas bojājumus.

Apsūdzētā/pers. V/ liecības tiesa vērtē kā pašaizstāvības versiju un mēģinājumu izvairīties no atbildības par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Apsūdzētā liecības tiesa vērtē kā ticamas tikai tādā apjomā, ciktāl tās apstiprinās ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Cietušās liecības, ka /pers. V/ izrāva no meistara rokām viņas dzīvokļa jaunās atslēgas, neapstiprinās ar lietas materiālos esošajām ziņām.

Liecinieks/pers. L/, kurš laboja cietušajai durvis, liecināja, ka nav saticis citas personas, kamēr remontēja durvis cietušajai, ka atslēgas atdeva cietušajai.

Lieciniece/pers. N/ liecināja, ka tikai redzēja vīrieti, kurš gāja prom.

Arī apsūdzētais liecināja, ka redzēja, kā vīrietis jau gāja prom no dzīvokļa un dzīvokļa atslēgas viņš nav ņēmis no šī vīrieša.

Cietušās liecības, ka /pers. V/ un /pers. N/ sita cietušo, ka /pers. V/ līdzi bija kaut kāds metāls, iespējams, kastete, sita viņai pa seju vairākas reizes, ka abi uzbrucēji nogāza viņu, sieviete uzvēlās virsū cietušajai ar visu savu ķermeņa masu un sēja kopā kājas, ka sieviete sāka rakņāties pa cietušās sekciju, ka cietusī gulēja uz grīdas uz sāniem, vīrietis ar saviem apaviem un kājām turpināja sist cietušo pa rokām un visu ķermeni, sitieni bija ap 30, tad sieviete ātri skrēja prom tā, ka salauza durvju dekoratīvos paneļus, neapstiprinās ar lietas materiālos esošajām ziņām.

No ekspertu atzinumiem redzams, ka cietušajai tika nodarīti viegli miesas bojājumi.

Kā arī, no 2020.gada 27.janvāra lēmuma par kriminālprocesa Nr./numurs/izbeigšanu daļā redzams, ka izbeigts kriminālprocess pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas, 143.panta pirmās daļas attiecībā pret /pers. N/ un no 2020.gada 27.janvāra lēmuma par kriminālprocesa Nr./numurs/izbeigšanu daļā redzams, ka izbeigts kriminālprocess pēc Krimināllikuma 143.panta pirmās daļas attiecībā pret /pers. V/ (1.sējuma lietas 65.-66.lapa, 103.-104.lapa).

Vērtējot lietā savāktos pierādījumus, tiesa secina, ka miesas bojājumi cietušajai radušies /pers. V/ ne mazāk kā vienu reizi iesitot ar rokas dūri cietušajai /pers. H/ pa seju, ne mazāk kā vienu reizi iesitot ar rokas dūri cietušajai /pers. H/ pa ķermeni, pēc kā viņa paklupa.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums ir pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

Izvērtējot lietā savāktos un tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzība ir apstiprinājusies un tajā izklāstītā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas secība ir pierādīta.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību, radīto kaitējumu, kā arī atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. V/ personu raksturojošos datus, tiesa konstatē, ka viņš dzimis /datums/, Latvijas nepilsonis, precējies, ar vidējo-speciālo izglītību, deklarētā dzīvesvieta /adrese C/, pensionārs, strādā SIA "/nosaukums/" par sētnieku, apgādībā nepilngadīgu personu nav, agrāk sodīts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa konstatē, ka apsūdzētā atbildību pastiprinošais apstāklis ir tas, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tiesa nekonstatē Krimināllikuma 47.pantā paredzētos atbildību mīkstinošos apstākļus.

/pers. V/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu klasificējams kā mazāk smags noziedzīgs nodarījums.

Par noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu.

Ņemot vērā iepriekš spriedumā norādītos apstākļus, kas ietekmē piespriežamā soda veidu un mēru, tiesa uzskata, ka, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi, kas ir, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, uzskata, ka /pers. V/ nosakāms panta sankcijā paredzētais sods - sabiedriskais darbs, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrās daļas sankcijā.

Tiesa uzskata, ka šāds sods ir atbilstošs gan izdarītā nodarījuma, gan arī apsūdzētā personībai.

Drošības līdzeklis netika piemērots, kā arī /pers. V/ šī kriminālprocesa ietvaros netika aizturēts.

Cietusī/pers. H/ iesniegusi materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 5000 apmērā un morālā kaitējuma kompensāciju EUR 5000, iesniedzot tiesai medicīnisko dokumentāciju, čekus par medicīniskiem pakalpojumiem un medikamentu iegādi par laika posmu no 2018.gada līdz 2022.gadam, kā arī čekus, kas apliecina samaksu par advokātu juridiskās palīdzības sniegšanu. /pers. H/ norādījusi, ka noziedzīga nodarījuma rezultātā viņai ir nodarīti miesas bojājumu, kuru rezultātā viņai šobrīd ir veselības problēmas ar kuņģi, spiedienu, sirdi, plaušām, ir smagas galvas sāpes, sāp žoklis, pasliktinājusies redze, sāpes pa visu ķermeni. Ilgstoši ārstējusies un arī turpmāk ir jāārstējas, uzskata, ka /pers. V/ ir jāsedz visi medicīniskie izdevumi. Tāpat ar noziedzīgo nodarījumu viņai ir radīts morālais kaitējums.

Zaudējumu atlīdzības pienākumu nosaka Civillikuma 1779.pants, kur paredzēts, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumu, ko tas ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Zaudējumi cietušajam radušies apsūdzētā darbību rezultātā.

Kriminālprocesa likuma 22.pants paredz, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo, aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350.pantā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.pantu kompensācijas apmēru nosaka tiesa, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru, noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, psihiskas traumas.

Civillikuma 1635.pants paredz, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Ar morālo kaitējumu tiek saprastas fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisku tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai pret nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morāls kaitējums. Kompensācijas apmērs ir atkarīgs no aizskāruma veida, intensitātes un apdraudējuma nopietnības, kaitējuma smaguma pakāpes un ilguma. Mantiskai kompensācijai par nemantisku kaitējumu jāsniedz cietušajai personai gandarījums, tas ir, jādod pilna kompensācija par pārdzīvotām sāpēm un ciešanām. Apsūdzētā mantiskais stāvoklis morālā kaitējuma kompensācijas apmēra noteikšanā nav noteicošais un galvenais vērtējamais apstāklis. Vienlaikus kompensācijas summai jābūt sabalansētai ar vidējo ekonomiskās attīstības līmeni, tā nedrīkst kalpot par peļņas avotu.

Tiesa uzskata, ka cietušajai nodarījuma rezultātā ir nodarīts materiāls un morāls kaitējums, taču cietušās norādītais apmērs nav pamatots.

Pārbaudot krimināllietas materiālos esošos ekspertu atzinumus un /pers. H/ iesniegtos dokumentus, tiesa uzskata, ka materiālā kaitējuma kompensācija ir piedzenama daļēji, tas ir, EUR 1957,99 apmērā, kas sastāv no medicīnisko izdevumu atlīdzināšanas un medikamentu iegādes izmaksu atlīdzināšanas par 2018.gadu, jo noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajai nodarīti viegli miesas bojājumi. Tāpat tiesa uzskata, ka /pers. H/ ir pamatoti lūgusi apmaksāt izdevumus, kas saistīti ar zvērinātu advokātu juridiskās palīdzības sniegšanu.

Tiesa uzskata /pers. H/ pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju EUR 5000 apmērā par nesamērojamu attiecībā uz noziedzīgā nodarījuma rezultātā radīto kaitējumu un tā apmierināma daļēji, tas ir, EUR 800 apmērā.

Šādu summu tiesa atzīst par samērīgu ar nodarījumu un cietušajai nodarītā aizskāruma dziļumu. Tiesas ieskatā šāds kompensācijas apmērs vērsts uz taisnīgu krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Pārējā daļā kaitējuma kompensācija nav nosakāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520.pantu, tiesa

nosprieda:

atzīt /pers. V/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā un sodīt viņu ar sabiedrisko darbu uz 200 (divi simti) stundām.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu /pers. V/ ir pienākums ierasties un reģistrēties 10 (desmit) darbdienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši dzīvesvietai piespriestā soda izciešanai.

Apmierināt daļēji cietušās /pers. H/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju un piedzīt no /pers. V/ par labu cietušajai /pers. H/ materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 1957,99 (viens tūkstotis deviņi simti piecdesmit septiņi *euro*, 99 centi) apmērā. Pārējā daļā kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Apmierināt daļēji cietušās /pers. H/ pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju un piedzīt no /pers. V/ par labu cietušajai /pers. H/ morālā kaitējuma kompensāciju EUR 800 (astoņi simti *euro*) apmērā. Pārējā daļā kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 528.panta 9.punktu, /pers. V/ noteikt termiņu kaitējuma kompensācijas labprātīgai atlīdzināšanai - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, un pienākumu iesniegt tiesai dokumentu par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Prokurors, apsūdzētais, cietušais, aizstāvis vai pārstāvis 10 (desmit) dienu laikā no 2023.gada 11.janvāra var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Ja lietā tiek sagatavots pilnais spriedums, to var pārsūdzēt vai protestēt 10 (desmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams 2023.gada 10.martā

Tiesnese I.Sladzevska